

nt

naš tednik

LETO XXXX. Štev. 28 Cena 8,— šil. (200 din)
petek, 15. julija 1988

Poštnina plačana v gotovini Celovec P.b.b.

Erscheinungsort Klagenfurt / Izhaja v Celovcu
Verlagspostamt 9020 Klagenfurt / Poštni urad 9020 Celovec

**Naš tednik je vabil
v Šentjakob:**

2000 obiskovalcev na prazniku

Na prazniku Našega tednika v Šentjakobu so nastopila tudi „Podhumška dekleta“, ki so same spesnile pesem o Našem tedniku in jo tudi uglasbile. Za to edinstveno idejo so dobile od obiskovalcev bučen aplavz.

40 let Naš tednik: naši bralci so praznovali!

Naši bralci in prijatelji so preteklo soboto in nedeljo v Šentjakobu v Rožu skupaj z nami praznovali 40 let izhajanja Našega tednika. Šotor je bil oba dneva do zadnjega kotička napolnjen, bogati kulturni in zabavni program pa je spremenil naš praznik v pravo domače žegnanje. V Šentjakobu pa smo počastili tudi zaslužne urednike Našega tednika, ki so mnogo doprinesli, da letos lahko praznujemo to lepo obletnico.

(Več o prazniku Našega tednika na straneh 6./7. in 8./9.)

V Šentjakobu je Naš tednik počastil zaslužne urednike in sodelavce.

Afera Janša, Tasić, Borštner: velika mednarodna solidarnost z zaprtimi

V Ljubljani se bo v ponedeljek pred vojaškim sodiščem začel proces proti Janezu Janši, Davidu Tasiću in Ivanu Borštnerju, ki že

od maja naprej sedijo v zaporu, ker so obtoženi izdaje vojaških tajnosti. Podobnega prekrška je obtožen tudi urednik Mladine Franci Zavrl.

Aretacija omenjenih ni razburila le slovenske in jugoslovanske javnosti, pri čemer so na jugu države nekateri časnikarji prav nesramno udarili po aretiranih, ampak je dvignila veliko prahu tudi zunaj Jugoslavije. Beljaški mirovni komite, ki mu predseduje mag. Werner Wintersteiner, je v odprtem pismu na predsedstvo SFRJ Jugo-

slavije zahteval takojšnjo izpustitev zaprtih in pa informacijo, česa so dejansko obtoženi. Pismo je doslej podpisalo veliko političnih, kulturnih, znanstvenih delavcev širom po državi, med njimi tudi vsi predsedniki demokratičnih mladinskih organizacij, nadalje vsi člani zelenega Kluba na Dunaju in številni publicisti in pisatelji.

Ob robu povedano

Stritzl spet strelja. V torkovi *Kleine Zeitung* se zgraža, ker je ZSO zopet govorila o skupnem slovenskem kulturnem prostoru in skuša koroškim Slovincem razložiti, da kaj takega nikoli niso hoteli. Še zlasti pa ga moti, da je Avstrijska visokošolska zveza celovške univerze sklenila, da bo povsod, kjer javno nastopa, uporabljala dvojezične napise. To ne piše v državni pogodbi, kam pa pridemo, naj poskusijo v Jugoslaviji...

Lahko domnevamo, da Stritzl členu 7 — spet enkrat — nibral. Celovec je namreč samo izvzet iz območja veljave zakona o dvojezičnem šolstvu — in proti temu je v pripravi pritožba pri ustavnem sodišču. Demokratična toleranca je zanj pač tujka, enakopravnosti celovških Slovencev ne sme biti. In lahko domnevamo, da je Avstrijecem prepovedano vključevati se v kulturno dogajanje v ZRN ali v Švicl. Ali pa sme biti kultura brez meja po Stritzlu samo nemška?

-i dur-

Vzoren sklep tržaške občine Dolina

Župan občine Dolina Edvin Švab nam je posredoval soglasen sklep občine Dolina (Furlanija-Juljska krajina), ki je vzoren za demokratično in manjšini prijazno upravljanje narodno mešanega področja.

Uvodoma občinski svet ugotavlja, da je območje njihove občine že preko tisoč let naseljeno tudi s Slovenci, da pa italijanska vlada še vedno ni sprejela ustreznih zakonov za zaščito slovenske manjšine. Občina Dolina se sklicuje na sklepe Evropskega parlamenta in pravi, da je upravljanje narodnostno mešane občine demokratično le, če je odprto za potrebe manjšine in da je naloga celotne družbe demotivirati tiste, ki hočejo jemati manjšini njene pravice.

Čeprav Italija torej še ni sprejela zakona za zaščito Slovencev, občina Dolina meni, da je možno rešiti nekatera vprašanja tudi brez takšnega zakona. Zato je občinski svet sklenil, da ne bo obravnaval več nobenih aktov, ki spreminjajo imena njihovih krajev. Fašistični režim je namreč spremenil izvirno ime Dolina v S. Dorligo della Valle, ime mejnega prehoda Pesek pa v Pese. Občina se je doslej zman pomujala, da bi spet pridobila izvirna imena krajev. Nadalje je občina sporočila pristojnim organom, da bodo morali biti smerokazi ob novi avtocesti v območju občine tudi slovenski. Razen tega občinska uprava ugotavlja, da je ona edina ustanova, ki se zavzema za enakopravnost — policija, pošta in druge ustanove tega ne delajo.

Vprašanje Korošcem: kdaj lahko pričakujemo takšne sklepe tudi od naših dvojezičnih občin?

Bil je 25 let nadzornik, predsednik je maturam 43 razredov Slovo gimnazije od nadzornika dv. sv. Inzka

Slovenska gimnazija se je v petek, 8. julija 1988, — bil je konec šolskega leta — poslovila od svojega nadzornika dvornega svetnika dr. Valentina Inzka. Pri tej slovesnosti so bili navzoči tudi prejšnji ravnatelj dv. sv. dr. Pavel Zablatnik, nadzornik za verouk dr. Stanko Čegovnik in predsednik združenja staršev Ivan P. Lukan.

Že med zaključno mašo, ki jo je daroval Jože Andolšek, je nadzornik Inzko povedal nekaj misli in besed v zahvalo in spomin. Pri poslovnih slovesnosti je ravnatelj dr. Reginald Vospersnik na kratko orisal pot in delo nadzornika Inzka. Jeseni 1963 je dobil odlok, 8. januarja 1964 ga je pozdravila gimnazija z ravnateljem dr. Jožkom Tischlerjem na čelu. Nadzornik Inzko je leta in leta bogatil letna poročila slovenske gimnazije s prispevki, bil pa je tudi pobudnik slavistično-pedagoških seminarjev; prvi tak seminar je bil septembra 1966. Po smrti nadzornika Rudija Vovka leta 1983 je Inzko prevzel tudi vodstvo manjšinskega šolskega oddelka. V tem hudem in za manjšinsko šolstvo tako odločilnem, morda celo po svoje usodnem času, je skušal s preu-

darnostjo rešiti, kar se da. 31. avgusta letos ga nadzornik Inzko zapustil svoje službeno mesto in odšel, kakor se pravi, v zasluženi pokoj. Ravnatelj Vospersnik mu je želel mnogo zdravih in zadovoljnih let.

Ivan Lukan, predsednik združenja staršev, je opozoril na Inzkovo vsestransko delo in njegova vsestranska prizadevanja za našo skupnost. Deloval je na kulturnem področju, bil je predsednik Narodnega sveta koroških Slovencev, skupno z Ernstom Waldsteinom je bistveno oblikoval in usmeril potek koroške škofijske sinode.

Nadzornik Inzko je v svojem zahvalnem nagovoru omenil izročilo in naročilo ravnateljev Tischlerja in Zablatnika, opozoril na važno vzgojno delo profesorjev in ravnateljem Vospersnikom na čelu

Zeleni zahtevajo Tuppijev odstop!

Zaradi „škandaloznega direndaja“ okoli načrtovanega spomenika žrtvam vojne in fašizma umetnika Alfreda Hrdličke na dunajskem Albertinaplatsu zraven opere so Zeleni ta teden zahtevali odstop ministra za znanost Tuppija, ker je njegovo ravnanje v tej zadevi „sramotno za Avstrijo“.

Pred leti je mesto Dunaj s Hrdličkom sklenilo pogodbo, naj on na Albertinaplatsu postavi spomenik za žrtev fašizma. Sedaj pa se je — ne nazadnje po zaslugi Kronen Zeitung in njenega Staberla, kateremu vsak anti-fašizem smrdi po levem ekstremizmu — med strankama velike koalicije zaradi tega spomenika vnel prepir. Minister Tuppy je izkopal neko pogodbo, kjer piše, da Albertinaplatz ne smejo zagraditi. Nato je pustil pravnikom ugotoviti, da bi bilo tam dovoljeno zgraditi kiosk, tudi majhen spomeniček bi še šel, spomenik Hrdličke pa seveda ni dovoljen. Ko so na Albertinaplatsu hoteli zgraditi podzemsko garazo in ko je arhitekt Peichl za to mesto načrtoval muzej, o teh pravnih finсах seveda ni bilo govora. Namesto Albertinaplatsu ÖVP sedaj predlaga, naj Hrdlička postavi svoj spomenik na Morzinplatu, kjer je nekaj stalo pos-

lopje Gestapa. Da tam že stoji spomenik, jih očitno ne moti.

Kaže, da gre pri tem prepiru za maščevanje ÖVP nad Hrdličko, ker je on eden od voditeljev protesta proti Waldheimu — on je ustvaril znamenitega lesenega konja, ki je postal simbol odpora Avstrijcev proti pozabljenemu predsedniku.

Vsekakor je spor okoli načrtovanega spomenika žrtvam fašizma značilen za Avstrijo v spominskem letu 1988. Žrtev fašizma se spominja, če gre za to, da mednarodni javnosti razloži, da je sama bila le žrtev fašizma in ne tudi storilec. Ob vseh drugih priložnostih pa ji bi bilo prijetno, če utonejo v pozabi.

Tuppijevega očeta so umorili v KZ-u. Tuppijevi stranki pa je anti-fašizem očitno le nerodna obveznost za nedeljske govore — ne pa politično izročilo in moralna vrlina.

V slavnostni konferenci se je poslovil od nadzornika Inzka tudi profesorski zbor; v imenu personalnega zastopstva se je Jože Wakounig zahvalil za vse, kar je nadzornik Inzko naredil za gimnazijo in naše šolstvo, in mu želel obilo zdravja in zadovoljstva.

V oddaji
„Slovinci v
zamejstvu“
bo na ljubljanski
televiziji reportaža o
Našem tedniku.
Oddaja bo v nedeljo,
17. julija, ob 17.30.

NOVE TELEFONSKE
ŠTEVILKE uredništva
Našega tednika
04 63 / 51 25 28
*24, *25, *26

in tudi na izročilo Preglejevega doma v Svečah, ki je dal slovenskemu narodu Andreja Einspielerja, očeta koroških Slovencev. Mladini pa je naročil: „Študirajte, študirajte, študirajte!“

Slovesnost sta olepšala dijaški zbor pod vodstvom prof. Mirka LauBeggerja in priložnosti mešani zbor profesorjev in profesorjev. Ga je vodil Anton Feinig.

Smolle na prazniku NT: Koroška naj bo tudi ustavno dvojezična dežela

Državni poslanec Karel Smolle je na prazniku Našega tednika dne 10. julija v Šentjakobu ponovno apeliral na večino v deželi, naj se ne izogne novemu dialogu oz. naj ne odpahne roke, ki jo ponuja slovenska narodna skupnost, kajti pripravljenost za dialog ni le zadeva oz. naloga ene strani, ampak obveza in naloga tudi večine, sicer dialog ne bo uspel.

„Hočemo pogovor, a ne enostranskega,“ je dejal Smolle in poudaril, da smo „koroški Slovenci deželo sooblikovali in jo še oblikujemo“. Zato je

zahteval, naj dežela končno prizna, da je Koroška dežela obeh narodov, da je dvojezična dežela in to zapiše tudi v deželno ustavo. Hkrati je zahteval tudi upoštevanje Slovencev v zakonodajnih gremijih dežele.

Smolle je v svojem govoru izpostavil pomen Našega tednika kot kulturno-političnega glasila za razvoj narodne skupnosti in je nadalje dejal, da danes prihaja pri Slovencih na odgovorna mesta mlada generacija, ki je šla skozi Slovensko gimnazijo in ki bo kos še hujšim zahtevam.

Stane Dolanc obiskal Koroško

Podpredsednik SFRJ Jugoslavije Stane Dolanc je preteklo soboto obiskal Koroško. Obiskal je Peršmanov muzej, na družabnem srečanju pri Smrtniku v Kortah pa so ga pozdravili predsednik NSKS dr. Matevž Grilc, drž. poslanec Karl Smolle in dv. sv. Pavel Apovnik. Podpredsednik SFRJ pa je imel tudi pogovor s predsednikom Zveze slovenskih zadrug Mihijem Antoničem.

Minister Milan Knežević in predsednik Zadrugne zveze Slovenije inž. Leo Frelih obiskala Koroško

V četrtek, 7. 7. 1988, je imela Zveza slovenskih zadrug v Celovcu v gosteh odgovorne politike za kmetijstvo in gozdarstvo iz Slovenije — ministra Milana Kneževića in predsednika Zadrugne zveze Slovenije inž. Lea Freliha. Namen obiska je bil spoznati delovanje slovenskega zadrugništva in razmere kmetovanja na južnem Koroškem ter proučiti možnosti še boljšega sodelovanja.

Miha Antonič je kot predsednik v imenu Zveze slovenskih zadrug pozdravil goste iz Slovenije in jim zaželel dobrodošlico na Koroškem, dipl. trg. Joza Habernik pa je gostom predstavil zgodovinski razvoj in obseg slovenskega zadrugništva na Koroškem.

Dopoldan je bil namenjen ogledu ZVEZE-BANK in centralnega blagovnega skladišča Zveze slovenskih zadrug v Celovcu ter zadruga in posojilnice v Škofičah. Goste je še posebej zanimalo poslovanje zadrugniškega bančništva in blagovnih zadrug, to predvsem iz vidika primerjave s

poslovanjem zadrug v Sloveniji. S poglobljeno obojestransko izmenjavo mnenj in izkušenj bi lahko pozitivne prijeme zadrugništva na Koroškem v bodoče prenesli tudi na zadrugništvo v Sloveniji, je bilo mnenje gostov po ogledu zadrugnih ustanov.

Za prikaz stanja kmetijstva na Koroškem so si ogledali vzorno vodeni kmetiji dveh slovenskih kmečkih funkcionarjev — in sicer kmetijo Lojza Čika v Mali vasi pri Škocijanu in kmetijo Martina Wastla v Lovankah. Oba gospodarja sta zelo nazorno predstavila svojo kmetijo, razmere kmetova-

Minister Milan Knežević in inž. Leo Frelih na obisku pri ZS.

nja in tudi obrazložila aktualna agrarnopolitična vprašanja, s katerimi se pri nas pospešuje oz. tudi ovira kmetovanje — to so predvsem: razne produkcijske omejitve, npr. mlečni kontingent, nivo cen kmetijskih proizvodov ter vprašanje možne priključitve Avstrije k EGS.

V zaključnem pogovoru sta Knežević in Frelih obljubila podporo pri nadaljnjem izgrajevanju

slovenskih iniciativ na področju izobraževanja kmetov in ponudila pomoč in sodelovanje strokovnjakov iz Slovenije pri izvajanju izobraževalnega programa in samostojnih projektov s slovenskimi kmeti. Diskusija je tekla tudi o možnosti obiska poklicnih kmetijskih in srednjih šol v Sloveniji za naše kmete. Ob koncu obiska sta se gosta še udeležila koncerta Ljubljanskega okteta v Dobrli vasi.

Zlata maša župnika Ivana Matka v Selah

Dolgoletni selski kaplan in župni upravitelj Ivan Matko je v nedeljo, 10. julija, dopoldne obhajal v selski farni cerkvi, v krogu svojih bivših vernikov, zlatomašni jubilej.

Veliko faranov se je zbralo pred farno cerkvijo, ki je tudi sad Matkovega delovanja v Selah, in zlatomašnika sprejeli s petjem in deklamacijami. V imenu šolarjev mu je dekle predalo rože v zahvalo. Skupaj s svojim naslednikom, Mirkom Rakovnikom, duhovnim sobratom Francem Drobničem in diakonom Hermanom Kelihom je zlatomašnik Matko stopil k oltarju. Vidno ganjen se je na začetku božje službe vsem zahvalil za dolgoletno sodelovanje. Dejal je, da je vselej bil vesel kot duhovnik in srečen v tem poklicu. Herman Kelih, ki je bil slavnostni pridigar, je dejal, da je duhovnik od Boga poslan k ljudem in njegovo poslanstvo je služba. Kot tako je svoje duhovništvo pojmoval tudi zlatomašnik, ki je bil 3. 7. 1938 posvečen v duhovnika — salezijanca in brez obotavljanja je delal za ljudi. Leta 1945 je prišel v Vetrinj, odtod v

Spittal in Lienz, 19. januarja 1952 pa je prišel v Sele in tu ostal do upokojitve. Sadovi njegovega dolgoletnega dela so v Selah povsod vidni, saj je, kakor je v svojem zahvalnem govoru poudaril zastopnik selskega farnega sveta, mag. Pavel Olip, Ivan Matko globoko zaoral na kulturnem, športnem in družbenem področju v Selah. V imenu Kočanov se je zlatomašniku zahvalila Marta Velik, Anton Hribernik pa mu je izrekel besede zahvale kot župan v imenu občine in kot ravnatelj za sodelovanje v šoli, kjer je otroke vzgajal v značajne ljudi.

Med božjo službo sta pela selski cerkveni zbor in pa mladinska pevska skupina.

Ivanu Matku za zlati duhovniški jubilej izreka uredništvo Našega tednika besede zahvale za sodelovanje in najiskrenejše čestitke.

Franc Wakounig

Zlata maša župnika Ivana Matka v Selah je bila velik dogodek za vso faro.

ZAHVALA

ob bridki izgubi najinega blagega in nadvse ljubljenega očeta, gospoda

Nika Kriegla

se vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, ter vsem, ki so v teh dneh in večerih molili ob njegovi krsti, ter vsem, ki so prišli od blizu in daleč, da se od njega poslovijo in ga sprejmejo na njegovi zadnji poti, najtopleje zahvaljujemo.

Prisrčna hvala vsem sosedom — posebno Abujevim, Petrovim in Korenovim — ter vsem vaščanom za ponovno in velikodušno pomoč v teh bridkih dneh.

Iskren Bog lonaj g. župniku Trapu za vsestransko pomoč, za lep in tolažilni govor v cerkvi, — Bog lonaj njemu, g. dekanu Walcherju, g. dv. sv. dr. Zablantniku, gospodoma župnikoma Janku in Safranu za molitve in cerkvene obrede.

Posebna hvala domačemu cerkvenemu zboru za lepo petje ter pevskega društva „Rož“ iz Šentjakoba, ki je zapel v slovo očetu tako drage domače pesmi, njemu, ki je živel za domačo besedo in narod.

Zahvaljujemo se tudi vsem govornikom, g. L. Kasslu — podpredsedniku KKZ, dr. J. Wigeletu, dr. J. Malletu — tajniku SPZ, ter sosedu in podžupanu J. Zwitterju za lepe poslovilne besede ob odprtem grobu, ter vsem, ki so nama osebno ali pismeno izrazili sožalje.

Zahomc, 5. julija 1988

Franci in Milka Kriegl

Mlado življenje je za vedno utihnilo

V torek, 12. julija, se je ob 18. uri blizu Beljaka zgodila težka prometna nesreča, v kateri je bilo šest hudo ranjenih. **Bernardka Glantschnig**, nastavljenka Družbe sv. Mohorja v Celovcu, pa je pri tem zgubila svoje življenje. Ob frontalnem trčenju je bila poleg pokojne Bernardke tudi njena sestra Margareta, ki je hudo poškodovana.

Bernardka se je rodila 9. 10. 1967 v kmečki družini v Štaufu pri Vernberku. Po glavni šoli je končala Strokovno šolo za ženske poklice v Šentjakobu, od leta 1986 pa je bila nastavljena v upravi Družbe sv. Mohorja v Celovcu. Družini pokojne Bernardke že prej ni bilo prizanešeno z nesrečo, saj je bil pred leti v prometni nesreči hudo prizadet tudi njen oče, zaradi česar so morali opustiti kmetovanje.

Razigran značaj Bernardke Glantschnig, njena bistroumna duhovitost in odrezavost, njena vesela harmonika — vse to bo ostalo del našega svetlega spomina na sončno deklico z

roba slovenskega narodnega ozemlja. Priporočamo jo v molitev, staršem in svojcem pa izražamo sožalje v imenu vseh, ki smo jo srečavali v njenem poklicu ali v zasebnem življenju.

V globoki žalosti zaradi smrti, a potolaženi po veri v vstajenje sporočamo, da nas je zapustila naša sodelavka, gospodična

Bernardka Glantschnig

v torek, dne 12. julija 1988, v 21. letu starosti za posledicami prometne nesreče. Rajno bomo spremljali v soboto, dne 16. julija ob 10. uri na farnem pokopališču v Domačalah k zadnjemu zemeljskemu počitku. Žalujočim staršem, sorodnikom in znancem iskreno sožalje. Rajno Bernardko bomo ohranili v najlepšem spominu.

Vodstvo in sodelavci
Družbe sv. Mohorja
v Celovcu

Veličasten praznik za šmihelsko faro

Zlata maša našega dekana Krista Sriencia

Zlatomašnik č. g. dekan Kristo Srienc med svojimi nekdanjimi kaplani

Do zadnjega kottička je bila napolnjena farna cerkev, ko je g. zlatomašnik ob somaševanju nekdanjih šmihelskih kaplanov daroval zahvalno zlato daritev, ki so jo tudi na zelo posrečen način sooblikovali šmihelski farani. Slavnostni pridigar je bil rektor Jože Kopeinig, ki je spregovoril zelo tehtno in jedrnato in vsem v srce segajoče besede.

Prebral je tudi čestitke g. škofa Kapellarija.

Tudi g. dekan se je ob koncu zahvalil Bogu za milost, da lahko praznuje ta visoki mašniški jubilej. Tudi faranom je izrekel zahvalo za dobro dolgoletno sodelovanje. Obljubil je, da bo ostal, če Bog da, še med nami in da bi si nekoč želel naslednika, ki bi v tem du-

hu in s sodelovanjem faranov vodil šmihelsko faro.

Pred cerkvijo so v znak povezanosti delili faranom blagoslovljene kruhke, ki smo jih, da so boljše teknili, zalili z „božjo“ kapljico in strdenim žganjem iz lastne produkcije.

Nato so se številni sbratje zlatomašnika ter sorodniki, znanci in prijatelji in pevci zbrali k slavnostni večerji pri Likebu. Ob obilno obloženi mizi in dobri kapljici so se hitro zagrela srca, veliko se je prepevalo, spregovorilo je mnogo govornikov, nekateri so zelo hudomušno posegli v jublantovo osebno življenje ter njihove „konjičke“, posebej lovska „latinščina“ je prišla do veljave.

30-letno delovanje g. dekana med nami je vtisnilo

Veselo in praznično razpoloženje je minulo nedeljo, 10. julija, vladalo v Šmihelu. Ob prekrasnem vremenu so farani pod mojstrskim vodstvom g. kapl. Markovica pred farovžem pripravili g. zlatomašniku veličasten sprejem. Vse je pričalo, da je g. dekan zelo priljubljen in da se vsi farani veselijo tega dogodka. Zapela sta cerkvena zbora iz Šmihela in Šentlipša kakor tudi dekanovi sosedi šmihelski „dedi“ prelepo pesem „V Šmihelu 'no kajžico imam“. Spregovorilo je več govornikov-zastopnikov cerkvenega in javnega življenja. Vsi so jublantu čestitali in se mu zahvalili za uspešno dušnopastirsko delo in dobro sodelovanje. Zelo posrečene so bile deklamacije otrok. V znak povezanosti in hvaležnosti so izročili g. zlatomašniku cvetje in primerna darila.

šmihelski fari tudi izven cerkvenega področja močan in trajen pečat, saj je jublantu leta sooblikoval tudi javno življenje našega kraja.

Kot zaveden sin našega naroda je moral g. zlatomašnik že kot študent premagovati raznovrstne ovire in težave, sledila so leta nacizma in s tem preganjanja in trpljenje, ko je bil aretiran in nato kot dušni pastir pregnan v nemški kraj. Tudi po vojni se je moral bojevati, da je dobil spet šentlipško faro, nekateri predstavniki ordinariata so mu delali stalno težave, ki jih je pa kot dober in izvežban diplomat končno le premagal.

G. dekana pa poznamo tudi kot dobrega kmetovalca — živinorejca, čebelarja, lovca, trgovca, kulturnika,

pisatelja, v mladih letih pa tudi kot športnika in ljubitelja planin.

Posebej hvaležni smo šmihelski farani g. dekanu, da nam je zgradil lep kulturni dom in tako ustvaril podlago za plodno kulturno delovanje. Znal pa je tudi navdušiti farane za gradnjo farne cerkve, ki je ena najlepših v Podjuni in jo farani morda tudi zaradi dobrih in jedrnatih pridig zelo radi obiskujejo.

G. dekanu zlatomašniku želimo še mnogo let plodnega delovanja v naši fari, želimo mu pa tudi zdravja, da bi si tako lahko vzel za svoje konjičke malo več časa. Želimo si pa tudi, da bi nam kot izvrsten pisatelj še kaj napisal.

Še na mnoga leta.

Faran

ČESTITAMO

Prihodnjo nedeljo praznuje Antonija Kulmesch s Kapelške gore nad Suho svojo 60-letnico. Materi 14-ih otrok želimo obilo zdravja, božjega blagoslova in zadovoljstva — predvsem pa, da bi še dolgo imela veselje in moč za udejstvovanje v prid narodu in Cerkvi.

Do 30. julija je v galeriji v osojskem samostanu možen ogled razstavljenih grafik in slik Shmuela Shapira, legendarnega likovnika judovskega porekla.

Razstava Shmuela Shapira na Osojah

Pretresljive so na Osojah grafike s motivi shoe, holokavsta, Shapiro se je vedno znova vračal k tej tematiki, predeloval, presnavljal jo je in se skozi njo prebijal z njemu lastno izpovednostjo in prizadetostjo. Kot da išče korenine svojega pore-

kla in tako premošča brezno masovnega umora z močno življenjsko voljo.

To se odraža v krepkih, močnih barvah in razgibani

paleti potez, motivov in abstrakcij, ki kot barvita protutež črnobelim grafikam globoko dopolnjujejo to edinstveno retrospektivo o umetniškem delu Shmuela Shapira, leta 1983 umrlega slikarja. Razstavo je pripravila galerija Carinthia.

Folklori večer v Ločah

V gostilni Wrolich v Ločah je Slovensko prosvetno društvo „Jepa-Baško jezero“ priredilo pretekli ponedeljek folklorni večer, ki je bil izredno dobro obiskan. Nastopili so tamburaški ansambel iz Loč, ansambel „Drava“ in folklorna skupina iz Sel. Prireditelj je obiskal tudi občinski referent za turizem A. Kofler, ki je bil prav tako kakor vsi gostje zelo navdušen. V polletnem času ima SPD „Jepa-Baško jezero“ načrtovanih še nekaj takšnih, podobnih prireditelj.

Romunija načrtuje etnocid narodnih skupnosti

Izginilo naj bi 8000 vasi v najkrajšem roku, ljudi pa naj bi skoncentrirali v betonskih agrokombinatskih naselbinah, ki naj bi kot urbane enote prepredle državo. Prizadeti bi bili Madžari in Sasi in tudi Romuni na Sedmograškem/Transsilvaniji ter Švabi in Srbi v Banatu. Da ti ljudje tu živijo že stoletja, da so tu zakoreninjeni, da so to deželo kultivirali, jo oblikovali s svojimi rokami in da bodo po pregonu izkoreninjeni, da so zapisani etničnemu genocidu, vse to Ceaucesca in njegovo kilko sploh ne zanima.

Ko je vest o tem zločinskem načrtu uničenja 8000 vasi prvič pronicila v svet — posredovala jo je madžarska tiskovna služba MTI — ji nihče ni hotel verjeti, ker je zvenela preveč absurdno. A usoda Bukarešte, ki jo je Ceaucescu dal podreti zato, da bi si zgradil svoj „socialistični“ babilonski stolp, je dokazala, da je absurdnost v Romuniji povsem normalna. In polagoma so se v Evropi začeli protesti proti tej genocidni politiki.

Po načrtih te politike naj bi izginilo nad 8000 vasi, od tega 6000 na Sedmograškem/Transsilvaniji ali Erdeli po madžarskem, 2000 pa v ostali Romuniji. To je tako, kakor če bi Zgornjo in Nižjo Avstrijo

Romunski diktator, „conducator“ (= Führer) Nicolae Ceaucescu, ki s krvavo pestjo trinoga „vlada“ državo, se je pod krinko „pridobivanja kmetijske zemlje“ odločil za tak način „reševanja“ manjšinskih problemov v svoji državi, ki ga je moč imenovati le še zločinski in takega, ki se nič ne razlikuje od nacističnih in stalinističnih progromov in holokavstov.

docela porušili, če bi ju planirali buldožerji in bi nad 2,5 milijona ljudi čez noč zgubilo dom, domačijo, pravico do svojega jezika in svoje kulture. To je tako, kakor če bi vse spomenike, cerkve, samostane, nogometna igrišča, kulturne domove, vse dvorane, pokopališča, gledališča in vse drugo splanirali, pri vsem tem pa se prizadeti niti pritožiti ne bi smeli. Uničenih naj bo npr. 3000 katoliških, 5100 romunsko-pravoslavnih, 580 evangeličanskih in 24 unitarističnih cerkva, njihove zvonce pa naj bi pretopili v uporabno surovino.

Proti tej politiki in v znak soli-

Državnozborski poslanec Karel Smolle je na Dunaju izrekel solidarnost z romunskimi manjšinami.

darnosti s tam živečimi manjšinami je bila v četrtek, 7. julija 1988, na pobudo Zelene alternative na Dunaju velika demonstracija. Demonstracijo je soorganiziral tudi Informacijski center avstrijskih narodnih skupnosti, udeležili pa so se je tudi predstavniki drugih parlamentarnih strank.

Freda Meissner-Blau je pozvala k bojkotu Romunije vsedotlej, dokler se ta ne bo odpovedala tej politiki, in je napovedala urgenco pri OZN in pri KEVS. Dejala je, da je ta umor vasi obenem umor ljudi, saj izgubijo domovino in svojo identiteto, Waldheimu pa je očita-

la, da je s svojo izjavo, češ da je to „notranja zadeva Romunije“ napravil tako Avstriji kakor tudi ogroženim narodnim skupnostim v Romuniji medvedjo uslugo. (Waldheim je to svojo izjavo pozneje korigiral v smeri ogorčenja nad tako politiko — op. pisca).

Poslanec Karel Smolle je najprej izrazil solidarnost avstrijskih narodnih skupnosti s temi v Romuniji, in je v zvezi s tem spomnil na zločinsko ravnanje nacistov z drugimi narodi. Na rovaš Avstrije pa je dejal, da bi le-ta bila mnogo lažje zagovornica prizadetih manjšin v Romuniji, če bi doma imela urejene odnose z narodnimi skupinami. Dunajski podžupan Busek je prav tako ostro kritiziral Waldheima in je zelo prizadeto rotal, da

Piše Franc Wakounig

je treba proti nakanam romunske vlade storiti vse korake.

Še-generalni tajnik svobodnjakov Guggerbauer pa je predlagal, naj se OZN in pa UNESCO zavzame za ta problem, pri čemer naj Avstrija igra vodilno vlogo.

Demonstracija, na kateri so sodelovali tudi gradiščanski Hrvati, se je zaključila s petjem madžarske sedmograške himne in pa z molitvijo v Štefanovi cerkvi.

Na demonstraciji na Dunaju so avstrijski Zeleni opozorili na grozeči etnocid narodnih skupnosti.

Ceauscescu kasira od vsakega odkupljenega Nemca

Pred Ceauscescu ne bežijo le Madžari in Nemci, ampak tudi Romuni. Dalj časa smo iskali romunskega pogovornega partnerja, da bi nam mogel odgovoriti na vrsto vprašanj, vendar se je vsak zbal konsekvenc in represalij, ki bi jih brezdvomno morali prenašati sorodniki in bližnji v Romuniji. Po dolgem iskanju smo le govorili z osebo, ki je pred leti legalno zapustila Romunijo, njen brat pa je zbežal. Oseba (imena in spola uredništvo ne omeinja) je dejala, da je bratova žena po njenem begu takoj zgubila službo in da je tudi sicer žrtev številnih represalij. Daljši razgovor z osebo bomo objavili v eni od naslednjih števil NT.

Danes pa objavljamo razgovor s prof. Karolyjem Gaalom, med drugim znanim raziskovalcem gradščansko-hrvaške kulturne dediščine. Z njim smo se pogovarjali tik po dunajski demonstraciji.

NAŠ TEDNIK: Koliko ljudi bi ta neverjetno brutalna politika trenutnega romunskega državnega vodstva neposredno prizadela in koliko od njih je Madžarov?

GAAL: Prizadetih bi bilo približno 2,5 milijona ljudi, od tega pa 1.800.000 Madžarov na Sedmograškem ali v Transilvaniji... Sedmograški Madžari so v svoji zgodovini bili svobodni kmetje, podobno kakor Tirolci, in so hkrati bili mejni čuvaji. V Romuniji danes živi okoli 2,5 milijona Madžarov.

NAŠ TEDNIK: Kdaj se je pričela ta neznosna manjšinska politika in kaj so njeni vzroki?

GAAL: Pred približno desetimi leti je Romunija začela zatirati manjšine... Čemu, ne vem. Vem pa, da tu ne gre le za Madžare in Nemce, ampak tudi za Romune na Sedmograškem. Ta pokrajina ni v tradicionalni REGAT kulturi, to je staroromunski kulturni tradiciji.

Zadnje poldrugo leto celo velja to, da se Transilvanci po zaključenem študiju ne smejo vrniti domov, ampak se morajo preseliti, naseliti v staroromunskem delu države. Transilvanci dobijo slabše službe.

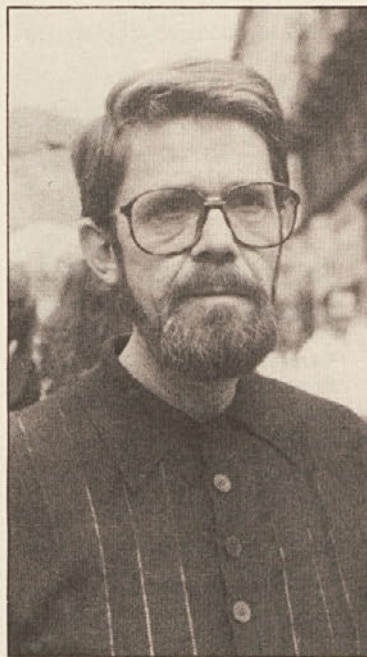
Na Sedmograškem gre za kulturno dediščino, kjer so razlike med Madžari, Sasi in pa sedmograškimi Romuni bistveno manjše kakor pa med Transilvanijo in pa ostalo Romunijo.

NAŠ TEDNIK: Kaj se dogaja z ljudmi, ki jih preženejo z domov?

GAAL: Ljudi strpajo v masovne kvartire, potem pa pridejo buldožerji in zravnajo vse vasi, jih uničijo.

NAŠ TEDNIK: Kaj pa je z uporom?

GAAL: Ni možen, ker je tajna policija, Securitate, s pomočjo katere Ceauscescu vlada, infiltrirala vse.

Prof. Karoly Gaal

NAŠ TEDNIK: Je mladina kaj bolj uporna?

GAAL: Trenutno so vsi v nekem šoku in letargiji in ljudje ne verjamejo, da se kaj takega lahko zgodi.

NAŠ TEDNIK: Kam pa bodo odpeljali odpad, ruševine stavb?

GAAL: Tega nihče ne ve in tudi to ne, kako dolgo bo trajalo, da bodo na planiranih površinah zrasi agrarni produkti.

NAŠ TEDNIK: Ali ti protesti kaj pomagajo?

GAAL: Bi, če ne bi mlahave akcije, kakor na primer Waldheimova izjava, da je to notranja zadeva Romunije, in pa Zvezne republike Nemčije, ta protest zvodenele. ZRN na primer odkupi od Romunije tako rekoč vsakega Nemca in ta denar prenakaže na konto v Švici, čigar lastnik je — družina Ceauscescu. S to akcijo je ZRN zlomila ves evropski protest.

NAŠ TEDNIK: Ali romanizirajo tudi imena?

GAAL: Kolikor mi je znano, so prepovedali madžarska krstna imena.

NAŠ TEDNIK: Na Madžarskem je že nekaj tisoč beguncev iz Romunije, beg iz države pa je zadnje čase postal smrtno nevaren. Kako ukrepa Madžarska?

GAAL: Na Madžarskem je trenutno 40.000 beguncev, med njimi tudi Romuni. Po sklepu madžarskega parlamenta dobijo vsi službo, kakršno so imeli doma, cerkvene ustanove pa so štartale ekumensko akcijo za gradnjo hiš transilvanskim beguncem. Beg je zadnje čase zato tako otežkočen, ker je Romunija proglasila 15 kilometrov globok obmejni pas za zaprto cono, kamor imajo vstop le vojska, policija in pa tam živeči. Na vse druge neusmiljeno streljajo, pa tudi kontrole so rigorozno zaostri.

Slavistično-pedagoški seminar 1988

V osredju letošnjega slavistično-pedagoškega seminarja, ki ga je priredil pedagoški institut v času od četrta, 30. junija, do sobote, 2. julija, sta bili leto 1938 in šolstvo. Za začetek je pozdravil ravnatelj dr. Reginald Vospersnik, ki je seminar vodil, vrsto vidnih zastopnikov deželne šolskega sveta s predsednikom Karlom Kircherjem na čelu, predstavnik pedagoškega instituta ter nadzornika dr. Valentina Inzka.

Prvo predavanje „Leto 1938 in pojmovanje avstrijske zavesti“ je imel Fritz Csoklich, glavni urednik graške Kleine Zeitung. Predavatelj je zelo kritično opisal dogajanje pred 50 leti in nauke, ki jih takratni tragični dogodki nalagajo nam. Odgovornosti se ni mogoče iz-

makniti, ni pa tudi vzroka, tako predavatelj, da bi se pretirano sami obtoževali. Seveda pa bi morali vodilni strankarski in politični predstavniki veliko več prispevati k temu, da bi preteklost ustrezno prebavili, da bi bili nauki iz nje v resnici dobri. Isto temo, pač z gledišča koroških Slovencev, je orisal nadzornik dr. Valentin Inzko. Pokazal je strah in tudi upe in pričakovanje koroških Slovencev pred 50 leti. Na koncu seveda je ostal samo še strah.

Četrtek popoldan je bil namenjen šolskemu vprašanju. Deželni šolski nadzornik Ernst Welhs je govoril o učnih načrtih osnovnih šol in njih pomenu za nadaljevalne šole. Seveda je bil na ostro konfrontiran z ločevanjem po jezi-

kovnih vidikih. O isti temi, pač z vidika dvojezične šole, je govorila Irena Žele, ravnateljica ljudske šole pri Božjem grobu.

Osrednja tema v petek je bilo vprašanje narodne in jezikovne identitete. Pavel Fonda iz Trsta je predaval o psiholoških momentih v medetničnih odnosih, zatem pa so Borge Brockmann, Marjola Egger, Georg Gambos in prof. Dietmar Larcher s celovške univerze pa Marija Jurič s Slovenskega znanstvenega instituta predavali o dvojezičnosti in identiteti. Oba sklopa sta pokazala vrsto razkolov pa tudi vezi, ki oblikujejo človeka, ki živi v precepu in na prepihu med dvema narodoma, dvema jezikoma, kulturama.

Sobota je bila pridržana slovestvenim in jezikovnim vprašanjem. Gospa Elisabeth Markstein z Dunaja je predavala o ruski literaturi v znamenju glasnosti, Janez Dular iz Ljubljane pa o besediloslovnih vprašanjih v srednji šoli. Gospa Markstein je pokazala, kako politika takim glasnosti, odpiranja nacenja številne, nekoč neomajne resnice in kaka vloga je namenjena v tem razvoju slovestvenemu ustvarjanju. Čim bolj se odpira resnici uradna politika, čim bolj se širi svoboda ustvarjanja, tem bolj izginja pomen takim, podtalnega slovestva, ki zdaj deloma že sme izhajati javno. Seveda je še vrsta nepojasnjenih vprašanj, največje vprašanje pa je, kako se bo vsa stvar razvijala naprej.

SLOVENSKI SPORED AVSTRIJSKEGA RADIA VSAK DAN od 18.10—19.00

Petek, 15. julija 1988

Kulturna panorama: likovna umetnost, velike razstave (Hema — Bienale v Benetkah in druge).

Sobota, 16. julija 1988

Duhovni nagovor (Toni Opetnik). — Voščila (D. Urschitz).

Nedelja, 17. julija 1988

Soška postrv — s koroškimi ribiči pod Julijci — reportaža.

Pon., 18. julija 1988

Mladi slovenski besedni, glasbeni in likovni ustvarjalci.

Torek, 19. julija 1988

Živeti z naravo — II.

Sreda, 20. julija 1988

Narodno-zabavna glasba. Večerna 21.—22. Glasbena poletna noč. — 150-letnica rojstva pesnika Antona Umka, urednika Janežičevega „Besednika“.

Četrtek, 21. julija 1988

Rož — Podjuna — Zilja.

20. 7., večerna oddaja 21.—22.

Glasbena poletna noč

Tople, prijetne poletne noči, ki nas vabijo ob bregove jezer, na bujno zaraščene vrtove, vsi radi uživamo. To je tudi čas pestrih družabnosti, tako v malem kakor v velikem, ki se sproščeno vrstijo pod milim nebom. Kaj je veseli, prijetni družbi bližje ko zabavna glasba v razvedrilo: tam se oglasi harmonikar, ponekod še zapojejo, drugod spet pa se čujejo zvoki privatne diskoteke.

Malo tega ozračja ob poletnih večerih po vročih delavniških hočemo pričarati tudi v slovenskem radijskem sporedu. — Potem pa se bo avtor naših kulturno-zgodovinskih prispevkov Ivan Virnik spomnil koroškega slovenskega pesnika, pisatelja in urednika Janežičevega „Besednika“ Antona Umka—Okiškega, ki je umrl pred 150-imi leti.

● Pečnica

Katoliška otroška mladina vabi na počitniški teden na Pečnico **TEDEN V NARAVI**...

za vse, ki radi hodijo; ki so radi v naravi; ki radi opazujejo, ki se ne utrudijo preveč hitro
Čas: od 1. avgusta 1988, ob 16. uri, do 5. avgusta 1988, do 14. ure

Starost: od 10. do 14. leta
Prijave do 15. julija 1988 na Katoliško otroško mladino v Celovcu, 9020 Celovec, Viktringer Ring 26, tel.: 0463/51 11 66
Cena: 300,—

Za počitniški teden na Pečnici so potrebne tele stvari: spalna vreča in podlaga, krožnik, skodelica in pribor, žepni nož, nahrbtnik, posoda za pijačo, dobri čevlji (dva para), zaščita proti dežju, kopalke, praktična obleka; potrebščine za umivanje.

● Celovec

Razstava del **VESELKE ŠORLI-PUC**

Razstava je na ogled v poslovnih urah

Kraj: Mohorjeva knjigarna v Celovcu

● Žitara vas

VEČER SLOVENSKE PESMI IN FOLKLORE

Čas: nedelja, 17. julija 1988, ob 20.00 uri

Kraj: ljudska šola v Žitari vasi
Prireditelj: SPD „Trta“ iz Žitare vasi

Živeti z naravo

Na nepričakovano velik odmev je naletela serija prireditvev, ki jo slovenski spored Avstrijskega radia prireja pod motom Živeti z naravo. Po ideji Mirka Bogataja in pod mentorstvom prof. Tatjane Angerer sta dosedanji dve ekskurziji udeležencem odprli nove v poglede v medsebojne odvisnosti, harmonijo in lepoto, ki je človek v današnjem načinu življenja domala ni več sposoben videti. Slovenska prosvetna društva Gorjanci, Bilka in Radiše so z osveščanjem članov in odlično organizacijo — imena Muri, Tolmajer, Gasser so že po sebi garant za uspeh — zagotovila start, ki v nadaljevanju v Podjuni in na Zilji obeta kontinuirano nadaljevanje: na planini, ob potoku, v gorskem svetu — in če bo dovolj zanimanja tudi v puščavi (Sahara) in v živalskih rezervatih (Kenija).

V torek, 19. julija, boste v slovenskem radijskem sporedu lahko poslušali reportažo Marjana Vellka s prve ekskurzije s Tatjano Angerer na Gurah.

PRIREDITVE

1000 let krščanstva v Rusiji — ROMARSKO IN IZOBRAŽEVALNO POTOVANJE V RUSIJO
od petka, 26. 8., do petka, 2. 9. 1988
KIJEV, LENINGRAD, MOSKVA IN ZAGORSK
Cena: šil. 9460,—

V ceno je vključen prevoz na omenjeni relaciji (letalo), vsi prevozi z letališča in naj v SZ, izlet v Zagorsk, ves čas bivanja polni penzion v hotelih 1. kat., vstopnine in ogledi po programu (avtobus in lokalni vodnik, organizacija in vodstvo).

SPREMLJEVALEC SKUPINE: Jože Kopeinig

Prijave: najkasneje do 30. julija 1988. Število udeležencev je omejeno! Prijavitelji prejmejo še natančnejša navodila in informacije!

TEDEN MLADIH UMETNIKOV

Čas: od ponedeljka, 25. julija, do sobote, 30. julija 1988

Kraj: Mladinski center na Rebrci

Z otroki bodo delali, risali, peli, plesali... sledeči: Valentin Oman, Barbara Möseneder, Tanja Zgonc, Saša Kump, Rožica Pušnik, Ilse Möller, Drago Druškovič, Hermi Paulič, Marjanca Jemec-Božič, Janez Bitenc in Anica Fugger

Starost otrok: od 6. do 12. leta

Cena: 690,— šil. za polni penzion, stroški za material se posebej zaračunajo

Prijave sprejemata: Mladinski center na Rebrci, 9133 Miklavčevo, tel.: 0 42 37 / 21 42 ali na Krščansko kulturno zvezo, Viktringer Ring 26, 9020 Celovec tel.: 04 63 / 51 62 43

Izlet skupaj z znano skupino Rendezvous

V soboto, 6. avgusta 1988: Vožnja do Blatnega jezera/Platensee — Madžarska

Zabaven večer v Budimpešti s skupino „RENDEZVOUS“

V nedeljo, 7. avgusta 1988: Obisk formule I — Hungariaring
Ogled mesta Budimpešta

Cena: 1000,— šil. (vožnja, prenočitve, zajtrk, vstopnica za formulo I)

Prijave do najkasneje **22. 7. 1988** pri Bernardu Sadovniku, tel. 04 63 / 35 9 85 ali 0 42 30 / 340.

Prijava je veljavna z vplačilom 600,— šil.

Ker je prostih samo še 15 mest, odloča dan vplačila prijavnine za sprejem prijavnice!

Izlet je v sodelovanju s turistično agencijo Cartrans in z avtopodjetjem Sienčnik!

● Rožek

Razstava del **KIKI KOGLNIK**

Razstava je na ogled vsak dan od 15.00 do 19.00 ure, razen ob ponedeljkih

Kraj: galerija Rožek

● Žitara vas

SPD „Trta“ v Žitari vasi vabi na **VEČER SLOVENSKE PESMI IN FOLKLORE**

Čas: v nedeljo, 17. julija 1988, ob 20. uri

Kraj: v ljudski šoli Žitara vasi
Prisrčno vabljeni!

● Bilčovs

PIKA NOGAVIČKA

Čas: sobota, 16. julija 1988, ob 17.00 uri

Kraj: pri Miklavžu v Bilčovsu
Prireditelj: SPD „Bilka“

Spored nove maše na Humcu

Sobota, 16. julija 1988

19.00: Sprejem in besedna bogoslužje v cerkvi pri Božjem grobu.

Nedelja, 17. julija 1988

9.00: Slovo od doma in sprevod na kraj nove maše.

10.00: Nova sveta maša in delitev novomašniškega bogoslova ter skupna agapa.

19.00: Večernice v cerkvi Marija na pesku v Nonči vasi.

NAŠ TEDNIK — Lastnik (založnik) in izdajatelj: društvo „Narodni svet koroških Slovencev“.

Tisk: Mohorjeva/Hermagoras, Viktringer Ring 26, 9020 Celovec. NAŠ TEDNIK izhaja vsak petek, naroča se na naslov: „Naš tednik“, Viktringer Ring 26, 9020 Celovec. Telefon uredništva, oglasnega oddelka in uprave: (04 63) 51 25 28.

Ribiška družina „REBRCA“ vabi na
Mednarodno tekmovanje ribičev

v soboto, dne 16. julija 1988
pri PODGRAŠKEM MOSTU (Rottensteinerbrücke) v ribiškem reviru
Pogoriutschnig vlg. Brodnik.
Štartne številke od 5.30 naprej
Začetek tekmovanja ob 7. uri, konec ob 11. uri,
nato podelitev nagrad pri Brodniku.

● **Sele Borovnica**

KOZJI BAL
Čas: sobota, 23. julija 1988, ob 20.00 uri
Kraj: gostilna Trkl v Selah-Borovnica
Prireditelj: Apski klub „Obir“

● **Loče**

FOLKLORNI VEČER
Čas: ponedeljek, 25. julija 1988, ob 20.30
Kraj: gostilna Wrolich v Ločah
Prireditelj: SPD „Jepa Baško jezero“

● **Dom v Tinjah**

od četrta, 14. julija, od 18. ure do petka, 22. julija, do 9. ure
LATINSKE POČITNICE
Vodstvo: p. Suitbert H. Siedl ODC, Linz

od sobote, 23. julija, od 10. do 16.30 ure do nedelje, 24. julija, od 9.30 do 12.30 ure
Tečaj: **MASAŽA, nem.**
Voditeljica: Ingeborg Siegert, Dunaj

v ponedeljek, 25. julija, ob 19. uri
Dia-predavanje: **PRELEPA KOROSKA, nem.**
Predava: dr. Alice Meir, Celovec

v petek, 29. julija, ob 20. uri
KONCERTNI VEČER
Nastopata: Ferdinand Neges — kitaro in Johann Scherr — kitaro

v soboto, 6. avgusta, od 10. do 16. ure
MASAŽA ZA NAPREDUJOČE, nem.
Voditeljica: Ingeborg Siegert, Dunaj

GALERIJA TINJE:
RAZSTAVA DEL JANEZA KOVAČIČA
(oljnate slike, akvareli in risbe)
Razstava traja do 25. julija.

v torek, 26. julija, ob 20. uri
OTVORITEV RAZSTAVE DEL BLAŽA ŽUPANČIČA (fotografije)
Razstava traja do 19. septembra

NAPOVED
od nedelje, 28. avgusta, od 18. ure do sobote, 3. septembra, do 13. ure
SLOVENSKE POČITNICE
Vodiljo: Marija Perne, mag. Andreja Vrbinc, Renate Kraut

● **Šentprimož**

KULTURNI VEČER
Čas: petek, 15. julija 1988, ob 20.30
Kraj: kulturni dom v Šentprimožu
Prireditelj: SPD „Danica“ v Šentprimožu
Nastopajo: MePZ, mlajši mladinski zbor, vokalni ansambel in trio Korotan

● **Železna Kapla**

PIKA NOGAVIČKA
Čas: nedelja, 17. julija 1988, ob 11.00 uri (po sv. maši)
Kraj: farna dvorana v Železni Kapli
Prireditelj: SPD „Zarja“ iz Železne Kaple
Gostuje: Igralska skupina osnovne šole „Edvarda Kardelja“

PRIREDITVE

Nagradno tekmovanje za mesec julij

1. nagrada
IZLET V PORTOROŽ

PODARI PODJETJE
SIENČNIK
DOBRLA VAS

Če ste mogoče že uganili, kaj predstavlja slika, pošljite pravo rešitev na uredništvo Našega tednika, Viktringer Ring 26, 9020 Celovec.

Izvrstni lahki recept za osveščene o kalorijah

IZVRSTNE
PURANOVE
SPECIALITETE

PÖTTELSDORFER®
FEINE PUTENSPEZIALITÄTEN

Flambiran puranov filet

Potrebujete: 600 g puranovih prsi, nekaj masla ali margarine, sol, 1 majhno žlico rožnato barvanega popra, 1 kozarec vinjaka; zelenjavo: 2 čebuli, 3 paprike (v različnih barvah), peteršilj, nekaj margarine, 1/2 skodelice goveje-ga bouillona, sol, poper;
Priprava: Iz puranovih prsi narežite osem filetov. Čebulo in papriko narežite v velike kocke. Meso posolite. Kocke čebule in paprike pražite; vse parite s peteršiljem, soljo, poprom in govejo juho. Puranove filete z maslom ali margarino kratko pecite. Meso polijte z vinjakom, dodajte rožnato barvani poper in flambirajte. Zelenjavo prej pripravite in obložite meso — dober tek!
1 porcija vsebuje 240 kcal = 1010 kj

KÄRNTNER LAND-EI
Handelsgesellschaft m. b. H./Trgovska družba z o. j.
A-9020 Klagenfurt/Celovec, Siebenhügelstr. 75, ☎ 0463/23406
FILIALA: St.-Veiter-Str. 42 (nasproti LKH), ☎ 0463/51 48 77

kdo kam
?
?

Vratar Tone Woschitz novi trener v Bilčovsu

Z vratarjem Woschitzem, ki je lani branil za prvaka ATUS Borovlje, bodo Bilčovščani šli v novo sezono. Sekcijski vodja Karl Haslauer je prepričan, da bo Bilčovs v novi sezoni igral dobro vlogo, cilj je mesto v sredini lestvice.

Kader: Woschitz, Schaanig; Schellander, Malerhofer, Partl, P. Kuess, Schlemitz, Stojilkovsky, W. Kuess, L. Krainer, Hobel, F. Quantschnig, mag. Pesjak, mag. H. Krainer, A. Quantschnig;

Novi igralci: Woschitz (ATUS Borovlje), Schlemitz, mag. Pesjak (Bistrica)

Odjavljeni: nobeden

Odšli so: nobeden

Športno vodstvo: Woschitz (igralec-trener), Haslauer (Sekcijski vodja)

Sponzor: Tesarstvo/Holzbau Gasser

Jagodič realističen — ne pričakujte preveč!

Trener SAK Lojze Jagodič je realist in pravi, da za prva mesta letos ne bo možno igrati. Sicer moštvo ni slabo, toda v moštvo manjka igralec, ki bi vodil režijo v igri.

Do včeraj, četrta, SAK še ni zaključil transfernih pogajanj v celoti, toda v glavnem je moštvo bilo že kompletno. **Peter Stern** je ostal pri klubu, ker je SAK na vsak način potreboval libera. Na pripravah, ki so bile cel teden v Celovcu, pa je bil tudi že **Werner Gorenšek**, ki je po mnenju trenerja Jožeta Fera zelo dober igralec. Kot polnovrednega igralca pa je SAK pridobil samo **Michaela Kunčiča**, ki pa ima očitno še precej zaostanka v treningu.

Deloma ljudje samo še tresejo z glavo. Kristijan Wölbl je imel dobre, če ne odlične ponudbe od celovške Austrije, WAC-a in tudi od VOEST-a. Toda iz nerazumljivih razlogov je odklonil vse, pa tudi pri SAK-u noče več igrati. „Očitno so mu v Pliberku zmešali glavo,“ je dejal eden izmed odbornikov SAK, ki bi seveda najraje videl Wöblja še v svo-

Cilj Slovenskega atletskega kluba je v novi sezoni le mesto za pokal, vse drugo je po besedah trenerja Jagodiča neverjetno. SAK je oddal dva dobra igralca (Velik, Wölbl), pridobiti pa ni mogel igralcev, ki bi lahko nadomestili ta nogometaša. V novi sezoni bo torej spet lastni naraščaj dobil možnost profilirati se.

To sta nova igralca SAK

Werner Gorenšek

Michael Kunčič

Stanko Jože novi legionar v Selah

Selani so poleg Jakopiča pridobili za legionarja Stanka Jožeta iz Ljubljane. Stanko je sredinski igralec, več pa o igralcu nismo mogli zvedeti. Za Selane je podpisal tudi **Manfred Luschnig**, možno je tu-

di, da bo prišel iz Rikarje vasi **Vili Ošina**. Danes, v petek, se bodo Selani pogajali še s SAK-om, ki hoče vratarja **Milana Oražeta**. V Sele pa se bo vrnil iz Šmarjete vratar **Silvert Užnik**. Oddali pa so Selani **Nantija Travnika** (Klopinj) in **Jožeta Gregoriča** (Globasnica). Trener Jože Fera pa bo letos skušal vgraditi v moštvo vrsto mladih talentov, ki so deloma napravili že svoje prve korake v članskem moštvo.

Na sliki: Mladi šmihelski talenti Močnik, Ambrosch, Šumnik, Gros, E. Berchtold.

PODLIGA VZHOD

Bilčovs igra prvi dve tekmici doma

1. kolo (6./7. avgust)

Bilčovs — Radenthain, Rožek — Irschen, Wernberg — Brnca, Lendorf — Sachsenburg, Baško jezero — Weisenstein, Dellach — Šentjakob, ASV Lienz — Treffen;

2. kolo (13./14. avgust)

Bilčovs — Rožek, Radenthain — Treffen, Šentjakob — ASV Lienz, Weisenstein — Dellach, Sachsenburg — Baško jezero, Brnca — Lendorf, Irschen — Wernberg.

Dinamo Berlin premagal Pliberk in Šmihel

Vzhodno-nemški prvak Dinamo Berlin je ta teden gostoval v Šmihelu, kjer je igral proti Pliberku in Šmihelu, ki sta nastopila vsak po 45 minut.

SVG Pliberk/ASK Šmihel: Dinamo Berlin 2:9 (0:3). Gole za Šmihel: H. Berchtold (2)

Wrolich v Beljaku v sprintu tesno premagan

Na mednarodni kolesarki dirki v Beljaku je pri šolarjih Peter Wrolich v sprintu tesno podlegel Thomasu Großschartnerju, ki je trenutno verjetno najboljši šolarski kolesar v Avstriji. Na tej dirki so sodelovali najboljši mladi kolesarji iz Slovenije in Avstrije, zato je 2. mesto mladega kolesarja še toliko več vredno.

Ze naslednji teden, 16. in 17. julija, pa je na sporedu koroško prvenstvo v cestni dirki in tekmovalju na kronometer. Peter Wrolich je pri šolarjih jasen favorit in je tudi sam zelo optimističen, da bo dosegel oba koroška naslova.

Mednarodna dirka v Beljaku: Člani: 1. Genocol Benko, 2. Andreas Blüml, 3. Brane Ugrenović;

Šolarji: 1. Thomas Großschartner (Weithofen/Ybbs), 2. Peter Wrolich (RC ARBÖ Konsum Beljak), 3. Andrej Gimpelj (Jug).

Koroška liga

SAK začne doma

V koroški ligi bo Slovenski atletski klub pričel prvenstvo doma proti Mölltalu 7. avgusta. Derbi Pliberk — SAK je na programu v 4. kolu 27./28. avgusta. Še jeseni pa bodo odigrali tudi prvi dve vigradni tekmi. 30. julija bodo odigrali 1. kolo v pokalu (SAK — Matrei).

1. kolo, 6./7. avgust: Pliberk — Lienz, Šmohor — Trg, Magdalen — Wietersdorf, SAK — Mölltal, Breže — VSV, Borovlje — Šentvid, Matrei — ATSV Wolfsberg;

2. kolo, 13./14. avgust: Lienz — Wolfsberg, Šentvid — Matrei, VSV — Borovlje, Mölltal — Breže, Wietersdorf — SAK, Trg — Magdalen, Pliberk — Šmohor;

3. kolo, 20./21. avgust: Šmohor — Lienz, Magdalen — Pliberk, SAK — Trg, Breže — Wietersdorf, Borovlje — Mölltal, Matrei — VSV, Wolfsberg — Šentvid;

4. kolo, 27./28. avgust: Lienz — Šentvid, VSV — Wolfsberg, Mölltal — Matrei, Wietersdorf — Borovlje, Trg — Breže, Pliberk — SAK, Šmohor — Magdalen;

5. kolo, 3./4. september: Magdalen — Lienz, SAK — Šmohor, Breže — Pliberk, Borovlje — Trg, Matrei — Wietersdorf, Wolfsberg — Mölltal, Šentvid — VSV;

6. kolo, 10./11. september: Lienz — VSV, Mölltal — Šentvid, Wietersdorf — Wolfsberg, Trg — Matrei, Pliberk — Borovlje, Šmohor — Breže, Magdalen — SAK;

7. kolo, 17./18. september: SAK — Lienz, Breže — Magdalen, Borovlje — Šmohor, Matrei — Pliberk, Wolfsberg — Trg, Šentvid — Wietersdorf, VSV — Mölltal;

8. kolo, 24./25. september: Lienz — Mölltal, Wietersdorf — VSV, Trg — Šentvid, Pliberk — Wolfsberg, Šmohor — Matrei, Magdalen — Borovlje, SAK — Breže;

9. kolo, 1./2. oktober: Mölltal — Wietersdorf, Breže — Lienz, Borovlje — SAK, Matrei — Magdalen, Wolfsberg — Šmohor, VSV — Trg, Šentvid — Pliberk;

10. kolo, 8./9. oktober: Lienz — Wietersdorf, Trg — Mölltal, Pliberk — VSV, Šmohor — Šentvid, Magdalen — Wolfsberg, SAK — Matrei, Breže — Borovlje;

11. kolo, 15./16. oktober: Borovlje — Lienz, Matrei — Breže, Mölltal — Pliberk, Wietersdorf — Trg, VSV — Šmohor, Wolfsberg — SAK, Šentvid — Magdalen;

12. kolo, 22./23. oktober: Lienz — Trg, Pliberk — Wietersdorf, Šmohor — Mölltal, Magdalen — VSV, SAK — Šentvid, Breže — Wolfsberg, Borovlje — Matrei;

13. kolo, 29./30. oktober: Trg — Pliberk, Wietersdorf — Šmohor, Mölltal — Magdalen, VSV — SAK, Matrei — Lienz, Wolfsberg — Borovlje, Šentvid — Breže;

Športna agentura
ALBIN WALDHAUSER
Siebenhügelstraße 75
Tel.: 0463 / 25 448

Drese v najnovijem designu
Tro-sport/Adidas/Berri

PODLIGA ZAHOD

Že prva in druga tekma derbi za Šmihel

1. kolo (6./7. avgust)
Žitara vas — Šmihel, Šentvid — St. Leonhard, Šentandraž — Treibach, ASK — ASV, Mostič — Frantschach, Liebenfels — Ruda, Klopinj — Dobrla vas;

2. kolo (13./14. avgust)
Šmihel — Dobrla vas, Ruda Klopinj, Frantschach — Liebenfels, ASV — Mostič, Treibach — ASK, St. Leonhard — Šentandraž, Žitara vas — Ruda.

jih vrstah. Toda SVG Pliberk je že lani z vsemi sredstvi vabil Wöblja, letos pa je očitno končno uspel. Podobno so Pliberčani hoteli tudi pregovoriti Galota, ki pa je vse ponudbe odklonil.

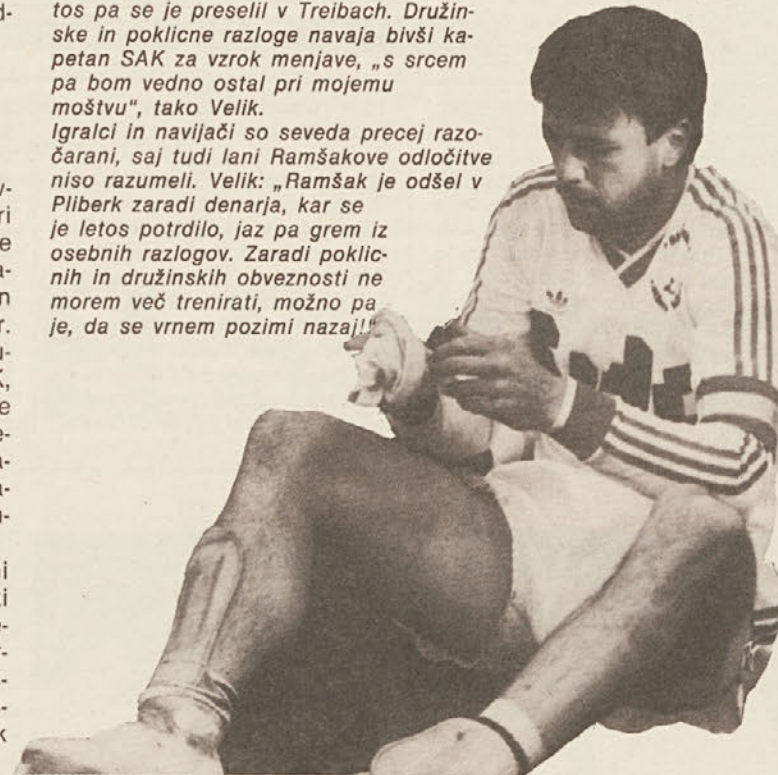
Ramšak: kaj ga drži v Pliberku?

To vprašanje so si postavljali in si še postavljajo pri SAK. Slovenski atletski klub je Ramšaka letos takoj po zaključku sezone kontaktiral in odprl vrata nazaj k SAK. Dr. Ivan Ramšak je dvakrat obljubil, da bo spet prišel k SAK, potem pa je odpovedal. Še včeraj, v četrtek zvečer, je celotni odbor govoril z Ramšakom in ga prosil, naj pride nazaj, ker ga SAK nujno potrebuje.

Ker pa se je Ramšak že lani požvižgal na Slovenski atletski klub in je raje šel k „prijateljem“ v Pliberk, je le malo verjetno, da si je Ramšak v smislu slovenskega kluba remisil. V tem primeru bo Ramšak moral eno leto pavzirati.

Po 13 letih Velik zapušča SAK

13 let je Marijan Velik igral za SAK, letos pa se je preselil v Treibach. Družinske in poklicne razloge navaja bivši kapetan SAK za vzrok menjave, „s srcem pa bom vedno ostal pri mojemu moštvo“, tako Velik. Igralci in navijači so seveda precej razočarani, saj tudi lani Ramšakov odločitve niso razumeli. Velik: „Ramšak je odšel v Pliberk zaradi denarja, kar se je letos potrdilo, jaz pa grem iz osebnih razlogov. Zaradi poklicnih in družinskih obveznosti ne morem več trenirati, možno pa je, da se vrnem pozimi nazaj!“

BILČOVŠ PRAZNUJE 20-LETNICO OBSTOJA
od petka, 15. julija, do nedelje, 17. julija, v šotoru pri igrišču v Bilčovsu.
Vsi prisrčno vabljeni!

ASK Šmihel: mladi talenti v moštvo

V Šmihelu bo igralec-trener Egon Pajenk predvsem z mladimi igralci skušal zgraditi novo moštvo. Kot že znano sta prišla v Šmihel **Feodorow** in iz Globasnice **Adi Blažej**. Za Smrečnika in Eberweina se bo Šmihel še danes pogajal s SAK. Od kluba pa je odšel **Drobesch**, tudi **Kaiser** bi rad odšel. Odjavil pa se je **Walter Krauser**.

Vabilo na **IZREDNI OBČNI ZBOR Slovenskega atletskega kluba**
30. julija 1988 ob 19. uri v Mladinskem domu (Mikschallee 4)
Članom sporočamo, da osebnega vabila ne dobijo in da so po tej poti prisrčno vabljeni, da se udeležijo občnega zbor. Vabi odbor

Vugrinec novi legionar v Globasnici

Globašani bodo letos nastopili z novim legionarjem, ki bo hkrati tudi treniral moštvo. Jože Vugrinec, ki je igral 6 let v Pliberku, potem pa v Dobrli vasi, bo prevzel trening. Doslejšnji trener Pavle Štekl pa se z Globašani ni več mogel dogovoriti in je zapustil klub.

Novi igralci: Vugrinec (Dobrla vas) **Odšli so:** Blažej (ASK Šmihel), Kollman (Sinča vas)

Odjavljeni:

Kader: Kaiser, Lipouschek, Hutter, H. Micheu, Schatz I, E. Pajančič, S. Pajančič, G. Sadjak, Wautsche, Vugrinec, Thonhofer;

Trener: Jože Vugrinec

Športni vodja: Simon Harrich (predsednik)

Sponzor: (nihče)

Novi globaški trener Vugrinec →

Galerija Rožek:

Kiki Kogelnik je tu

Od sobote, 9. julija, naprej je v galeriji Rožek na ogled razstava del Kiki Kogelnikove, Pliberčanke, ki dela, živi in razstavlja pretežno v ZDA.

Umetica v Rožeku nudi vpogled v svoj obširen in pester opus, ki je seveda močno navdahnjen od pojmovanja življenja in gledanja na svet, kot je v navadi onstran velike luže. Da pa je slej ko prej močno zakoreninjena v svoji rodni okolici in je odprta tudi za probleme oz. vprašanja v tem prostoru oz. jo odnos med slovenskim in nemško govorečim sodeželanom zaposljuje in da ta problemski kompleks skuša umetniško dodelati, potrjuje slika.

Vernisaža v soboto je spet bila družabni dogodek, bistveno krajša — na žalost — pa je bila otvoritev sama na sebi: nekaj več ko pičel trenutek.

-wafra-

Na Rebrci nastaja pravljica — taka prava, za ta najmanjše. Udeleženci seminarja so se odločili za Rdečo kapico, ker jo pač vsak najbolj pozna. Ampak naštudirati pravljico, to ni tako enostavno: otroci med tri in štiri si Rdečo kapico predstavljajo čisto drugače kakor tisti med pet in šest, starejši hočejo vedeti kaj več o volku in za nas odrasle je kapica itak že simbol kdovekogavse-

Zdaj, ko imamo pravljico, gre za to, kaj z njo naredimo. Zato je Krščanska kulturna zveza, ki ji za organiziranje teh seminarjev — letos je že četrtilič — velja vsa pohvala, povabila na Rebrco sedem strokovnjakov. Olivena Ilič, ki na pedagoški fakulteti v Mariboru predava metodiko plesne vzgoje, je udeležencem pokazala, kako povedati pravljico s plesnim izražanjem, ne da bi pri

sel za lepoto govornice slovenske besede. Marinka Svetina, urednica izobraževalnih oddaj RTV Ljubljana, je predstavila najnovejšo otroško literaturo. Na seminarju pa je bil tudi Tone Pavček, znani avtor otroških knjig (Čuri Muri, Trije bratje in zlata ptica).

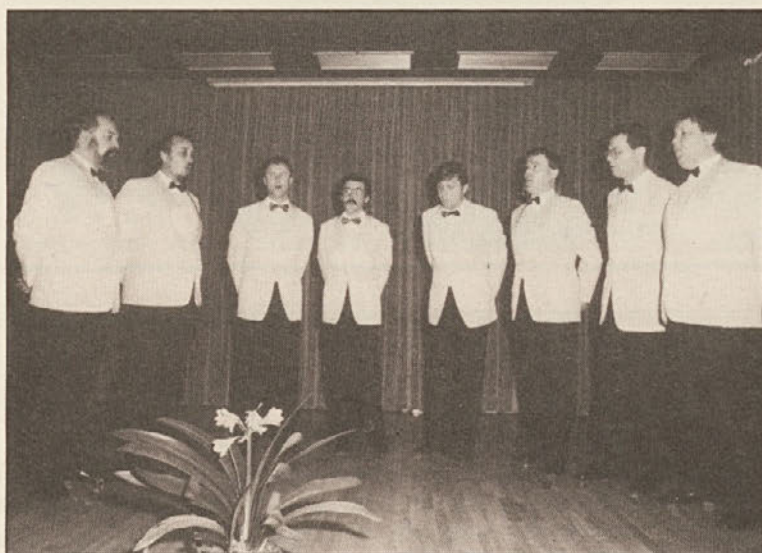
Na seminarju za otroške vrtnarice in voditeljke otroških skupin je šlo torej za to, kako pravljico povedati na vse mo-

Rebrca: seminar za otroške vrtnarice

česa. Ker je seminar namenjen predvsem vzgojiteljicam in vzgojiteljem otrok v predšolski starosti, je bilo treba napisati samo dve verziji. Najmlajših ne smemo strašiti z nasiljem, zato Rdeča kapica grede sreča samo polžka, miško, ježka in zajčka in končno želi babici vse najboljše za rojstni dan. V drugi verziji pa že nastopa volk, vendar ga ob koncu lovec seveda ne ustrelji, temveč ga pelje v živalski vrt.

tem otroku vsiljevali gibe. Francija Končana ni treba predstavljati. Njegova naloga je dramaturgija, interpretacija in uprizoritev pravljice ter vse okoli scene in kostumov. Dobro poznamo tudi Tineta in Bredu Varl — Tine se je ukvarjal z lutkarstvom, Breda pa je pristojna za likovno ustvarjanje. Prav tako, kakor na gledaliških seminarjih, se Ana Mlakar pomuja udeležence naučiti pravilne dikcije in jim dati smi-

goče načine. Seveda ni ostalo samo pri eni pravljici, šlo je tudi za pesmice itd. Udeleženci so se naučili, kako pri njihovem delu shajati tudi z najenostavnejšimi sredstvi (kako uprizoriti lutkovno predstavo, če imam na razpolago samo lepenco, lepilo in flomaster), s takimi, ki jih lahko uporabljajo tudi otroci sami. Koliko so se vzgojiteljice in vzgojitelji na tem seminarju naučili, pa najbolje jeseni vprašajmo otroke same.

V petek, 9. julija, je nastopil Ljubljanski oktet tudi v Modestovem domu v Celovcu. Vabili so na ta izredni glasbeni užitek Naš tednik, Slovenski pastoralni center in Modestov dom. Ljubljanski oktet je pel slovenske umetne pesmi in v drugem delu slovenske narodne. V do kraja napolnjeni dvorani Modestovega doma so poslušalci po koncu programa s svojim bučnim aplavzom izsilili še tri dodatne pesmi. Na ta večer so navzoči zvedeli za novico, da bo Ljubljanski oktet pel tudi jeseni na naših koroških odrih.

Na Dunaju je v izdaji Ediciones Veneti (Ivan Tomažič) izšla zanimiva knjiga pod tem naslovom, ki na povsem drugačen način prikazuje korenine slovenskega naroda. Vsebuje tri dele, „Auf den Spuren der Veneter“ (Jožef Šavli), „Die venetische Sprache“ (Matej Bor) ter komentarje (Ivan Tomažič), skupaj celih 400 strani.

Jožko Šavli predstavlja v svojem delu nekoliko razširjeno študijo o Venetih, ki je izšla že v Glasu Korotana števil. 10. Na podlagi razširjenosti slovenskih imen po Alpah tja do Švice, kamor naselitveni tok Slovanov v 6. stol. tudi po uradnih razlagah ni segel, dožene, da imajo Slovenci svojo korenino še v obdobju pred Rimljani in pred Kelti, v tkm.

Jožef Šavli — Matej Bor

Unsere Vorfahren — Die Veneter

ljudstvu Venetov, katerih ime je le okrajšava od prvotnega naziva Sloventi (Slovenci). Preko keltskega in rimskega obdobja se zaustavi v svojih raziskavah na pojavu Karantanije, ki je niso ustanovili novonaseljeni Slovani, temveč avtohtoni venetski oz. staroslovenski prebivalci. Zato jih takratni viri že praviloma nazivajo Slovani ali Veneti (Sclavos cointamento Vinados). Ime Veneti ali Vendi pa se nanaša le na zahodne Slovane, ki pripadajo isti korenini.

Matej Bor razrešuje vrsto venetskih napisov na podlagi slovenskega jezika in drugih

slovenskih jezikov. Napis izhajajo nekako iz 5. stol. pr. Kr. Znameniti napis v kraju Vremle (Wörmlach) na Zilji npr. se v njegovi razlagi glasi BUG OŠA SO VIŠAD — Bog (bi) obšel to višavo. Sledijo razni drugi venetski napisi, predvsem z območja kulture Este v gornji Italiji. Na novo pa razloži tudi nekdanji napis na Vojvodskem stolu, ki ga razloži v prvotni obliki kot TU DON MUJI DUX (tu doni moji duh). Enkratne so, nadalje, primerjave slovenskega besedišča z bretonskim in letonskim, in še toliko drugih razlag.

Nedvomno je, da ta knjiga

pomeni nov prispevek v vrednotenju slovenskih izročil. Ob koncu nam v daljšem pregledu tudi Ivan Tomažič prikaže njen pomen ter neveljavnost mnogih ugovorov proti avtohtonosti Slovencev, ki so jih bili iznesli zastopniki uradnega zgodovinopisja. Kot sklepno misel pa poda še naslednje: knjiga nima namena vzbujati ne milih ne velikih nacionalizmov, temveč prispevati k medsebojnemu razumevanju narodov v Srednji Evropi, ki danes govorijo sicer različne jezike, vendar izhajajo vsi iz nekdanjega močnega debla Venetov. Izrek OSTI JAREJ (ostani mlad t. j. jar — zdrav) iz napisa na situli, najdeni v Škocijanu na Krasu, je najlepše voščilo tej knjigi na poti med evropsko javnost. (Knjigo je natisnila Mohorjeva v Celovcu).

a. c.